

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului și a Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

2.1. Sursa proiectului de act normativ	<p>Proiectul de act normativ a fost inițiat de Ministerul Afacerilor Interne luând în considerare necesitatea instituirii unui regim al interdicțiilor și obligațiilor fundamentat pe trăsăturile de comportament și conduita pe care trebuie să le dețină polițistul și cadrul militar din Ministerul Afacerilor Interne, în virtutea exercițiului autorității publice, cu care este investit, în actualul context social, determinat de accelerarea fenomenului infracțional în privința consumului și a traficului ilicit de droguri.</p> <p>Totodată, proiectul de act normativ a fost inițiat de Ministerul Afacerilor Interne luând în considerare necesitatea întăririi cadrului normativ pentru protecția juridică a polițiștilor, precum și necesitatea punerii în acord a statutului polițistului cu deciziile recente ale Curții Constituționale a României care vizează domeniul de referință, respectiv <i>Decizia nr. 833/2020</i>, <i>Decizia nr. 298/2021</i>, <i>Decizia nr. 789/2021</i>, <i>Decizia nr. 649/2022</i>, <i>Decizia nr. 88/2023</i> și <i>Decizia nr. 258/2023</i> prin care a fost constatăta neconstituționalitatea unor dispoziții din cuprinsul Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare.</p>
2.2. Descrierea situației actuale	<p>I. În prezent, Statutul polițistului, reglementat de <i>Legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare</i>, stabilește pentru polițiști o serie de obligații și interdicții, ce decurg din îndatoririle și riscurile deosebite, portul de armă și statutul special conferit acestei categorii de funcționari publici.</p> <p>Instituirea unui astfel de regim al interdicțiilor și obligațiilor se fundamentează pe trăsăturile de comportament și conduita pe care trebuie să le dețină un polițist, în virtutea exercițiului autorității publice, cu care este investit.</p> <p>Contextul social recent, determinat de accelerarea fenomenului infracțional în privința consumului și a traficului ilicit de droguri, impune stabilirea unor mecanisme instituționale care să răspundă nevoilor de adaptare a conduitei impuse polițistului, în calitatea sa de funcționar public cu statut special, la provocările cu care se confruntă societatea, aflate în continuă dinamică.</p> <p>Pentru aceste considerente, este necesară instituirea unor măsuri adecvate la nivelul Ministerului Afacerilor Interne pentru ca acesta să își dezvolte și consolideze capacitatea de reacție instituțională. Ținând cont că etica, disciplina și responsabilitatea guvernează activitatea personalului structurilor de aplicare a legii, este esențial ca polițiștii, jandarmii și celelalte cadre militare din Ministerul Afacerilor Interne să nu fie supuși unor amenințări care să le afecteze credibilitatea, integritatea și fidelitatea. În</p>

îndeplinirea obligației Ministerului Afacerilor Interne de a impune standarde etice și profesionale întregului personal al acestuia, cu atribuții în serviciul public și cu atât mai mult în cazul celor care îndeplinesc acte de autoritate publică, se impune stabilirea unor norme în privința obligațiilor acestuia de a se supune testării aerului expirat, în vederea stabilirii prezenței în organism a alcoolului, testării preliminare și recoltării mostrelor biologice în scopul stabilirii prezenței în organism a unor droguri sau substanțe psihoactive.

Totodată, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (6) din *Legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare*, semnarea jurământului de credință de către polițist presupune și acordul implicit al acestuia pentru testarea fidelității și integrității sale profesionale prin efectuarea unor verificări de specialitate, în condițiile legii.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 17¹ din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, cu modificările și completările ulterioare*, dobândirea calității de personal al Ministerului Afacerilor Interne presupune acordul implicit al acestuia pentru testarea integrității sale profesionale.

În acest context, se impune instituirea unor dispoziții care să permită evaluarea unui eventual comportament simulat al polițistului, atunci când se constată existența unor indicii cu privire la lipsa de integritate și fidelitate profesională a acestuia, în urma unor verificări de specialitate.

Demersul privind amendarea Legii nr.360/2002 vizează și consolidarea cadrului normativ privind protecția juridică a polițiștilor prin stabilirea unor aspecte referitoare la decontarea cheltuielilor de asistență juridică, respectiv punerea în acord a prevederilor Statutului cu Deciziile Curții Constituționale, în materie.

II. Decontarea cheltuielilor de asistență juridică

Polițiștii își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și instituțiilor statului, fiind investiți cu exercițiul autorității publice, pe timpul și în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor și îndatoririlor de serviciu, în limitele competențelor stabilite prin lege, astfel că exercitarea profesiei de polițist implică, prin natura sa, îndatoriri și riscuri deosebite.

Această situație reclamă asigurarea unei protecții juridice sporite pentru polițiști, concretizată în instrumente adecvate, care, fie că sunt specifice legislației din materia penală, cum este cazul infracțiunii de ultraj, fie că sunt de natura drepturilor statutare, au menirea să asigure un climat propice desfășurării activității polițiștilor.

În același registru se înscrie și dreptul polițiștilor de a fi sprijiniți în situația în care sunt personal implicați în proceduri judiciare derulate în legătură cu activitatea lor profesională.

Legea nr.360/2002 privind Statutul polițistului a prevăzut, încă de la intrarea sa în vigoare, dreptul polițiștilor la asistență juridică asigurată de către unitate, la cerere, în cazul în care ar fi fost cercetați pentru faptele comise în timpul sau în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

În anul 2003, conținutul juridic al acestui drept a fost modificat, Statutul polițistului stabilind dreptul la consultanță juridică asigurată de unitate, la cerere.

În acord cu schimbările intervenite în realitatea socială din România, dreptul polițiștilor la asistență/consultanță juridică asigurată de unitatea de poliție a fost transformat, în anul 2008, într-un drept la suportarea de către unitate a sumelor necesare asigurării

asistenței juridice, reglementându-se, în același timp, competența ministrului afacerilor interne de a stabili, prin ordin, condițiile în care poate fi exercitat acest drept.

În anul 2018 conținutul juridic al dreptului în discuție a fost consolidat, fiind extins și asupra situațiilor în care polițiștii ar fi victime ale unor fapte de ultraj.

Sub aspectul punerii în practică, Statutul polițistului prevede competența ministrului afacerilor interne de a stabili, prin ordin, condițiile în care dreptul poate fi exercitat.

Cadrul juridic astfel conturat comportă unele neajunsuri, în special sub aspectul stabilirii limitelor în care poate fi exercitat dreptul polițiștilor de a primi sprijin din partea unităților în care sunt încadrați, atunci când sunt implicați în proceduri judiciare.

Se pune, astfel, problema rezolvării acelor situații în care polițiștii nu solicită acest sprijin în timpul derulării procedurilor judiciare, ci la finalizarea acestora, atunci când, în mod obiectiv, este cunoscut quantumul total al cheltuielilor efectuate.

Corelativ, o limită în timp a posibilității de a solicita acest sprijin, precum și un plafon maxim care să contureze de o manieră concretă și predictibilă sprijinul acordat sunt elemente necesare, care trebuie tratate în contextul stabilirii conținutului juridic al dreptului respectiv, chiar dacă, aparent, au valențe procedurale sau strict economice.

În același registru se înscrie și situația în care, la finalizarea procedurii judiciare, se constată în mod definitiv vinovăția polițistului implicat ori că acesta nu a săvârșit fapta în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Dincolo de elementele de factură economică pe care le implică acordarea de sprijin pentru un polițist care se apără în fața organelor judiciare pentru fapte ulterior constatate ca fiind săvârșite de acesta cu vinovăție ori care participă la proceduri judiciare pentru care se constată ulterior că nu au avut legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, rămâne în discuție esența protecției juridice pe care statul o asigură polițiștilor, anume că aceasta trebuie să fie strâns legată de desfășurarea unei activități profesionale în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și instituțiilor statului de către persoane care se obligă, prin statut, să respecte drepturile și libertățile fundamentale ale omului, Constituția României, republicată, și legile țării.

În vederea soluționării situațiilor practice care pot să apară odată cu modificarea cadrului normativ în privința decontării cheltuielilor de asistență juridică, este necesară stabilirea unor dispoziții tranzitorii.

III. Decizia Curții Constituționale nr. 833/2020

Prin Decizia nr. 833/2020, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 58¹ din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la măsura „atenționării”, sunt neconstituționale.

Anterior constatării neconstituționalității, textul de lege prevedea faptul că „*pentru prevenirea săvârșirii de abateri disciplinare, persoana prevăzută la art. 59 alin. (2) poate dispune atenționarea polițistului. În acest caz, măsura se dispune în scris, are caracter administrativ-preventiv și nu produce consecințe asupra raportului de serviciu.*”.

În acest sens, a fost declarată neconstituționalitatea art. 58¹, soluția fiind motivată de o lipsă de precizie și claritate, de natură a crea un cadru care ar permite superiorului ierarhic să exercite comportamente ce pot dobândi valențele hărțuirii morale a subalternului.

După publicarea acestei decizii în Monitorul Oficial al României, s-a ajuns la situația în care pentru orice faptă care constituie abatere disciplinară, indiferent de gravitatea și consecințele produse, persoana în drept să nu aibă la îndemână o altă soluție decât cea a sancționării disciplinare.

În acest context, se constată necesitatea instituirii posibilității aplicării măsurii „atenționării”, ca măsură administrativă cu rol preventiv.

IV. Decizia Curții Constituționale nr. 298/2021

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 298/2021 a fost admisă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (5) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, constatându-se că soluția legislativă din cuprinsul articolului în discuție, care exclude absolvenții cu diplomă de licență ai unui program de studii de ordine și siguranță publică, respectiv drept, organizat la forma de învățământ cu frecvență în cadrul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” a MAI, de la posibilitatea valorificării vechimii în structurile Ministerului Afacerilor Interne în vederea stabilirii gradului profesional acordat după absolvire, este neconstituțională.

V. Decizia Curții Constituționale nr. 789/2021

Prin Decizia nr. 789/2021, Curtea Constituțională a constatat neconstituționalitatea sintagmei „nu este cercetat disciplinar” din cuprinsul dispozițiilor art. 27⁴⁶ alin. (1) lit. b) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, stabilind că instituirea îndeplinirii condiției de a nu fi cercetat disciplinar în sarcina polițistului în vederea participării la concursul pentru ocuparea unui post de conducere vacant este disproporționată prin raportare la situația care o determină. În cuprinsul Deciziei, Curtea Constituțională a statuat că „*este criticată o regulă/condiție esențială, și anume ca polițistul să nu fie cercetat disciplinar, de care depinde accesul la concursul pentru ocuparea postului de conducere, ce ține de exercitarea raportului de serviciu al polițistului, raport care intră sub protecția dispozițiilor art. 16 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 41 din Constituție*”.

VI. Decizia Curții Constituționale nr. 88/2023

De asemenea, prin Decizia nr. 88/2023, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a sintagmei „nu este cercetat disciplinar” din cuprinsul dispozițiilor art. 27⁴⁵ lit. b) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, constatând lipsa de proporționalitate a instituirii condiției de a nu fi cercetat disciplinar în sarcina agentului de poliție care dorește să participe la concursul pentru ocuparea unui post de execuție vacant de ofițer.

Având în vedere practica Curții Constituționale, evidențiată în deciziile prezentate, se impune adoptarea unor soluții normative imediate, prin care dispozițiile vizate de controlul constituțional să fie puse în acord cu considerentele exprimate de Curte în deciziile sale recente.

Astfel, modul în care Curtea statuează cu privire la raporturile de serviciu ale polițistului în cuprinsul deciziilor menționate, determină necesitatea reevaluării cadrului normativ de referință, precum și armonizarea tuturor dispozițiilor care vizează instituirea unor condiții pentru modificarea raporturilor de serviciu ale acestora. De asemenea, se impune crearea unui mecanism prin care modificarea raporturilor de serviciu ale polițistului să se poată realiza inclusiv pe perioada cercetării disciplinare.

Ținând seama de faptul că dispozițiile de lege declarate neconstituționale vizează reglementări esențiale pentru cariera polițistului, precum ocuparea posturilor de conducere vacante și cazurile de modificare a raporturilor de serviciu ale polițistului și că încetarea efectelor normelor primare creează aceeași consecință și în privința unor reglementări subsecvente, procedurale, esențiale pentru funcționarea instituțiilor de

ordine și siguranță publică ce încadrează polițiști, se impune adoptarea cu celeritate a unor măsuri.

VII. Decizia Curții Constituționale nr. 649/2022

Potrivit art. 55 din Legea nr. 360/2002, *încălcarea de către polițist, cu vinovăție, a îndatoririlor de serviciu angajează răspunderea sa disciplinară, materială, civilă sau penală, după caz*, iar art. 63 alin. (1) din același act normativ stabilește că *polițistul răspunde pentru pagubele cauzate patrimoniului unității, potrivit legislației aplicabile personalului civil din Ministerul Afacerilor Interne*.

Răspunderea materială a polițistului pentru pagubele produse Ministerului Afacerilor Interne/structurilor din subordine se realiza prin efectuarea cercetării administrative și emiterea unei decizii de imputare, în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 121/1998¹ și a Instrucțiunilor m.a.i nr. 114/2013² emise în temeiul acestei ordonanțe. La nivel administrativ s-a apreciat că polițiștilor li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, raportat la conținutul art. 9 teza finală din actul normativ indicat – *prevederile prezentei ordonanțe se aplică (...) și salariaților civili din structura instituțiilor publice prevăzute la art. 2, în speță din structura Ministerului Afacerilor Interne*. Menționăm că aceeași a fost și optica instanțelor judecătorești, constantă în materie.

Cu privire la modalitatea de recuperare a sumelor constituind pagube, respectiv emiterea unei decizii de imputare de către conducătorul instituției păgubite, prin Decizia nr. 649/15.12.2022³ Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate invocată și a constatat că *reglementarea competenței autorității pretins păgubite de a emite o decizie de imputare, precum și conferirea caracterului de titlu executoriu al acesteia sunt distonante în raport cu principiul statului de drept și al securității juridice, inducând arbitrarul, subiectivismul și un caracter aleatoriu în desfășurarea raporturilor de muncă. Prin urmare, ori de câte ori angajatorul se pretinde păgubit are la dispoziție, potrivit art. 21 din Constituție, posibilitatea de a se adresa instanțelor judecătorești în vederea recuperării prejudiciului suferit, și nu de a impune el însuși imputarea pretinsului prejudiciu*.

VIII. Decizia Curții Constituționale nr. 258/2023

Ulterior, prin **Decizia nr. 258/27.04.2023**⁴, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate invocată în dosar și a constatat că *dispozițiile art. 9 teza finală din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 sunt constituționale în măsura în care nu se aplică în privința polițiștilor*.

În esență, Curtea Constituțională a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 se adresează personalului militar, în timp ce polițiștii se încadrează în categoria personalului civil, potrivit Legii nr. 360/2002, cu modificările și completările

¹ privind răspunderea materială a militarilor. La nivel administrativ, dar și optica instanțelor de judecată a fost în sensul că polițiștilor li se aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, raportat la conținutul art. 9 teza finală din actul normativ indicat – *prevederile prezentei ordonanțe se aplică și salariaților civili din structura instituțiilor publice prevăzute la art. 2, în speță Ministerului Afacerilor Interne*.

² privind răspunderea materială a personalului pentru pagubele produse Ministerului Afacerilor Interne, act administrativ cu caracter normativ emis în temeiul O.G. nr. 121/1998

³ referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2,14,15,16,19,20,22, ale art. 23 alin. (3) și ale art. 25,27-43 și 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 103 din 03 februarie 2023.

⁴ publicată în Monitorul Oficial nr. 471 din data de 29 mai 2023.

	<p>ulterioare, fiind funcționari publici cu statut special; menținerea egalității de tratament juridic, la nivelul legislației aplicabile privind stabilirea răspunderii materiale pentru pagube aduse patrimoniului unității angajatoare contravine principiului egalității prevăzut de art. 16 din Constituție, care impune pentru situații diferite în mod obiectiv reglementarea unui tratament juridic diferit, adaptat specificității activității fiecărei categorii de personal (<i>pct. 29 din Decizia nr. 258/2023</i>).</p> <p>Totodată, în motivarea soluției de admitere a excepției, Curtea a punctat faptul că răspunderea patrimonială a polițiștilor reprezintă un element determinant al statutului acestora, ca parte a răspunderii juridice ce trebuie să definească în mod specific statutul juridic al unei anumite categorii socioprofesionale, context în care se impune ca reglementarea acestui tip de răspundere să fie integrată într-o lege organică⁵.</p> <p>Așadar, în prezent, ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 258/2023, răspunderea materială a polițiștilor nu mai poate fi stabilită prin aplicarea dispozițiilor O.G. nr. 121/1998.</p> <p>Avem în vedere faptul că, prin decizia referită, s-a reținut în mod expres faptul că, ulterior adoptării Legii nr. 360/2002, prin demilitarizarea polițiștilor, ca reformă în privința propriului statut juridic, polițistului, personal civil din Ministerul Afacerilor Interne nu i se mai poate aplica legislația anterioară, cea specifică militarilor.</p> <p>IX. În îndeplinirea obligației Ministerului Afacerilor Interne de a impune standarde etice și profesionale <i>întregului personal al acestuia</i>, chemat să îndeplinească activități ori servicii de interes public și cu atât mai mult celor care înfăptuiesc acte de autoritate publică, se impune stabilirea unor norme și în cazul <i>cadrelor militare ale ministerului</i>, similare celor propuse în cazul polițiștilor în privința obligațiilor de a se supune testării aerului expirat, în vederea stabilirii prezenței în organism a <i>alcoolului, testării preliminare și recoltării mostrelor biologice în scopul stabilirii prezenței în organism a unor droguri sau substanțe psihoactive, respectiv de a</i> susține evaluarea comportamentului simulat.</p> <p>Ca și în cazul polițiștilor, statutul cadrelor militare, reglementat prin Legea nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare, stabilește pentru militari o serie de obligații și interdicții, ce decurg din îndatoririle și riscurile deosebite, portul de armă și statutul special conferit acestei categorii de personal.</p> <p>Această arhitectură a interdicțiilor și obligațiilor care definește statutul cadrelor militare justifică exigențele de integritate ce trebuie aplicate la cel mai înalt nivel.</p>
<p>2.3. Schimbări preconizate</p>	<p>I. Etică profesională</p> <p>Intervenția normativă privind aspectele de etică profesională vizează:</p> <ul style="list-style-type: none"> • introducerea unei noi condiții speciale, care trebuie îndeplinită de persoanele care doresc să participe la concursul de admitere în instituțiile de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne sau la ocuparea funcțiilor de polițist în condițiile art. 9 alin. (2¹), (2²) și (3) din <i>Legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare</i>, de a nu prezenta în organism droguri sau substanțe ilicite cu efecte psihoactive. Constatarea îndeplinirii condiției urmează să se realizeze prin intermediul unei examinări medicale și al unei evaluări psihologice, urmând ca, în cazul

⁵ conform art.73 alin. (3) lit. j) din Constituția României, republicată.

neîndeplinirii condiției, procedura de recrutare să înceteze pentru candidatul respectiv;

- **instituirea în sarcina polițiștilor a obligației de a se supune testării aerului expirat**, în vederea stabilirii prezenței în organism a **alcoolului**, cu reglementarea expresă a situațiilor în care se realizează această testare, precum și a procedurii de urmat în ipoteza în care în urma testării se constată prezența în organism a alcoolului, procedură ce poate conduce la aplicarea unor sancțiuni disciplinare sau chiar la încetarea raporturilor de serviciu;

- instituirea în sarcina polițiștilor a obligației de a se supune **testării** preliminară și **recoltării mostrelor biologice** în scopul stabilirii prezenței în organism a unor **droguri sau substanțe psihoactive**, cu stabilirea mecanismelor aplicabile în situația în care testarea preliminară efectuată în condițiile legii indică prezența în organismul acestuia a unor droguri sau substanțe psihoactive ori polițistul refuză să se supună testării preliminară;

- instituirea în sarcina polițiștilor a obligației de a susține evaluarea **comportamentului simulat**, ca urmare a refuzului polițistului de a se supune testării aerului expirat în vederea stabilirii prezenței în organism a alcoolului, testării preliminară sau recoltării mostrelor biologice în scopul stabilirii prezenței în organism a unor droguri sau substanțe cu efecte psihoactive ori în cazul în care printr-un certificat medical emis în rețeaua sanitară a instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională se atestă că în organismul polițistului sunt prezente droguri sau substanțe cu efecte psihoactive care nu provin din medicamente administrate pe bază de prescripție medicală sau din medicamente care pot fi administrate legal fără prescripție medicală. Totodată, se prevede obligația polițistului de a susține evaluarea comportamentului simulat și în situația în care, cu ocazia testării integrității profesionale, se constată că polițistul supus testării a încălcat norme de etică și deontologie referitoare la atitudinea față de corupție, dar și în situația în care, cu ocazia verificărilor specifice, se constată că polițistul a încălcat norme de etică și deontologie referitoare la protecția datelor și informațiilor;

- instituirea în sarcina polițiștilor a **interdicției de a consuma** substanțe psihoactive fără prescripție medicală sau droguri ori să se afle sub influența acestora ori a băuturilor alcoolice în timpul serviciului, precum și pe timpul portului uniformei de serviciu sau a armamentului din dotare;

- reglementarea unei **noi situații de punere la dispoziție** de la data la care testarea preliminară efectuată în condițiile legii indică prezența în organismul polițistului a unor droguri sau substanțe psihoactive ori de la data la care polițistul refuză să se supună testării preliminară a prezenței în organism a drogurilor sau a substanțelor psihoactive;

- reglementarea unor **noi situații în care raportul polițistului se suspendă de drept**, respectiv în cazul în care analizele efectuate asupra mostrelor biologice recoltate în condițiile legii stabilesc prezența în organism a unor droguri sau substanțe psihoactive sau în cazul în care polițistul refuză să se supună recoltării mostrelor biologice în scopul stabilirii prezenței în organism a unor droguri sau substanțe psihoactive, precum și în cazul în care nu susține evaluarea comportamentului simulat, în condițiile legii.

II. Decontarea cheltuielilor de asistență juridică

Decontarea cheltuielilor de asistență juridică efectuate de polițist reprezintă expresia

sprijinului instituțional acordat polițistului care dobândește o anumită calitate procesuală într-un proces penal sau civil ce are ca obiect fapte săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu, sprijin ce are în vedere inclusiv prezumția de nevinovăție, dacă vorbim de cauzele penale în care polițistul are calitatea de suspect/inculpat.

Modificările și completările propuse prin proiectul de lege, urmăresc stabilirea, în mod clar și complet, la nivelul legislației primare, a conținutului juridic și a limitelor dreptului în virtutea căruia polițistului, împotriva căruia se desfășoară un proces penal și/sau civil pentru fapte săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau care are sau a avut, într-un proces penal, calitatea de persoană vătămată printr-o faptă de ultraj, i se decontează cheltuielile de asistență juridică.

Cheltuielile de asistență juridică ce se decontează vizează în mod exclusiv sumele de bani plătite în mod efectiv de către polițist cu titlu de onorariu al avocatului ales, pentru asistența juridică și reprezentarea în cadrul procesului în care acesta are calitatea procesuală prevăzută de lege (suspect/inculpat/pârât pentru fapte săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau persoană vătămată în cazul infracțiunii de ultraj) și nu pot include alte cheltuieli efectuate cu ocazia desfășurării procedurii judiciare (cheltuieli pentru administrarea probatoriului, efectuarea actelor de procedură, precum și orice alte cheltuieli ocazionate de desfășurarea procesului).

Față de reglementarea anterioară, proiectul stabilește în concret și ordonatorul de credite competent să procedeze la decontarea cheltuielilor de asistență juridică, termenul maxim până la care acestea pot fi solicitate, precum și un plafon maxim până la care acestea pot fi acordate, pentru fiecare proces în parte.

În ceea ce privește ordonatorul de credite competent să procedeze la decontarea cheltuielilor de asistență juridică, se are în vedere că, în majoritatea cazurilor, polițistul este încadrat în aceeași unitate la momentul săvârșirii faptelor, la începutul procesului și la data luării la cunoștință despre calitatea procesuală dobândită.

Problema se pune în momentul în care aceste unități sunt diferite prin raportare la cele trei momente menționate anterior. Astfel, soluția aleasă, potrivit căreia este competent să soluționeze cererea și să procedeze la decontarea cheltuielilor de asistență juridică ordonatorul de credite care asigură finanțarea unității în care era încadrat polițistul *la data luării la cunoștință despre dobândirea calității procesuale*, are la bază faptul că numai de la acest moment polițistul poate solicita dreptul în discuție.

Se are în vedere ca stabilirea unității competente să nu fie influențată de parcurgerea diferitelor faze procesuale sau de mobilitatea profesională a polițistului. În contextul în care mecanismul propus permite realizarea unor decontări succesive, analiza efectuată inițial asupra situației polițistului în cauză reprezintă o premisă a desfășurării cu celeritate a activităților necesare soluționării cererilor ulterioare.

Totodată, această soluție prezintă utilitate practică și din perspectiva recuperării sumelor acordate, acestea fiind mai ușor de recuperat la nivelul unității în care era încadrat polițistul la momentul accesării dreptului și care, în cele mai multe cazuri asigură și plata salariului acestuia.

În ceea ce privește termenul în care se poate solicita decontarea cheltuielilor de asistență juridică în vederea menținerii unui just echilibru între interesul polițistului de a recupera sumele de bani cheltuite în contextul unor proceduri judiciare și interesul unităților MAI în materia previziunii și execuției bugetare, pentru solicitarea decontării cheltuielilor de asistență juridică se stabilește un termen de decădere de 3 ani de la data

efectuării acestora.

În privința plafonului maxim până la care pot fi decontate cheltuielile de asistență juridică se propune ca acesta să reprezinte valoarea unui câștig salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat stabilită la data încheierii convenției.

Potrivit Legii bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2023 nr.369/2022, câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2023 este de 6.789 lei.

Spre comparație, arătăm că, potrivit Legii nr.211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor, cu modificările și completările ulterioare, „*asistența juridică gratuită se acordă fiecărei victime pe tot parcursul procesului, în limita unei sume echivalente cu două salarii de bază minime brute pe țară, stabilite pentru anul în care victima a formulat cererea de asistență juridică gratuită*” - art. 18 alin. (2). Potrivit HG nr.1447/2022 începând cu data de 1 ianuarie 2023, salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată este de 3.000 lei.

Mențiunea privind stabilirea valorii plafonului la data încheierii convenției are în vedere aplicarea unui singur plafon pentru întreaga perioadă a procesului, cert încă din primul moment al accesării acestui drept, în condițiile în care se cunoaște că majoritatea proceselor nu se finalizează în decursul anului calendaristic în care au început. Certitudinea legată de mărimea plafonului pentru fiecare proces asigură un grad rezonabil de previzibilitate a cheltuielilor viitoare atât pentru polițistul în cauză cât și pentru unitățile MAI.

Totodată, se prevede în mod expres că plafonul este aplicabil pentru fiecare proces în parte, ceea ce înseamnă că valoarea maximă a decontării este aplicabilă pentru toate potențialele faze ale procesului privite ca un tot unitar, iar nu pentru fiecare fază procesuală în parte. O asemenea abordare asigură claritate cu privire la mărimea sprijinului ce poate fi obținut de către polițiști prin exercitarea acestui drept, care, corelată cu posibilitatea de a solicita decontarea într-un termen de trei ani de la efectuarea cheltuielilor, asigură elementele necesare pentru ca polițiștii să își organizeze participarea în cadrul procedurilor judiciare (cel puțin sub aspect economic) potrivit propriilor nevoi.

De asemenea, proiectul instituie obligativitatea încheierii unei convenții între polițist și ordonatorul de credite care asigură finanțarea unității, în baza căreia vor fi decontate cheltuielile de asistență juridică și care va conține, în mod obligatoriu, clauze privind recuperarea sumelor pe care polițistul este obligat să le restituie, constituind titlu executoriu în ceea ce privește recuperarea acestora.

Totodată, sunt prevăzute cazurile în care polițistul este obligat să restituie sumele decontate, respectiv în situația în care instanța de judecată a constatat vinovăția sa, printr-o hotărâre definitivă, polițistul a încheiat un contract de tranzacție ori un acord de mediere, instanța de judecată a constatat că polițistul nu a săvârșit fapta în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau instanța de judecată a constatat că nu sunt îndeplinite elementele constitutive ale infracțiunii de ultraj.

Normele de aplicare a prevederilor nou-introduse vor fi stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, care va fi emis în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a Legii.

Până la emiterea normelor de aplicare, se propune un mecanism potrivit căruia se aplică prevederile actelor normative subsecvente emise anterior, în măsura în care nu contravin Legii nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin această lege.

Sub aspectul dispozițiilor tranzitorii, este necesar a se stabili că dispozițiile noi reglementări nu vor fi aplicabile în raport cu acele cheltuieli de asistență juridică efectuate anterior intrării sale în vigoare, chiar dacă acestea au fost efectuate în cadrul unui proces care continuă și după intrarea în vigoare a noii reglementări.

În cazul proceselor care au început anterior intrării în vigoare a noii reglementări și care continuă și după această dată, cheltuielile efectuate anterior rămân supuse prevederilor în vigoare la data efectuării acestora, iar cheltuielile efectuate după intrarea în vigoare a noii reglementări vor fi soluționate potrivit acesteia.

Având în vedere că, în această ipoteză, este posibil ca, în cadrul aceluiași proces, unele cheltuieli să fie decontate potrivit vechii reglementări și altele potrivit noii reglementări, este necesar a se stabili relevanța sumelor decontate pentru cheltuielile efectuate anterior în raport cu plafonul stabilit de noua reglementare.

Pe de o parte, trebuie avută în vedere situația în care din plafonul stabilit de noua reglementare trebuie scăzută valoarea totală a sumelor deja decontate, pentru a nu genera situații în care, sub incidența aceluiași cadru normativ (noua reglementare – în care se cuprind și dispozițiile tranzitorii), valoarea maximă a sprijinului ce poate fi acordat diferă în funcție de momentul efectuării cheltuielilor de către polițist.

Pe de altă parte, trebuie ținut seama și de situația în care sumele deja decontate polițistului potrivit vechii reglementări depășesc plafonul stabilit de noua reglementare, caz în care se va stabili că polițistul nu este obligat să restituie o parte din suma decontată pe motiv că aceasta depășește plafonul, având în vedere că aceasta a fost obținută potrivit legislației în vigoare la acel moment.

Tot astfel, este necesar a se stabili că dispozițiile noi reglementări nu vor fi aplicabile în raport cu cheltuielile de asistență juridică efectuate, înainte sau după intrarea în vigoare a noii reglementări, în cadrul unui proces penal sau civil finalizat anterior intrării în vigoare a noii reglementări. Potrivit *OMAI nr.9/2009 privind condițiile în care se suportă de către unitate sumele necesare asigurării asistenței juridice a polițistului pentru fapte săvârșite de acesta în exercitarea, potrivit legii, a atribuțiilor de serviciu*, acordarea sumelor corespunzătoare cheltuielilor cu asistența juridică era condiționată de existența, la momentul solicitării, a situației în care împotriva polițistului se desfășurau acte premergătoare sau a calității de învinuit, inculpat ori pârât a polițistului. Prin aplicarea corespunzătoare a acestor dispoziții, astfel cum se prevede la art. III alin. (2) din OUG nr.53/2018, această ipoteză se extindea și în situația în care polițistul era victimă a unei infracțiuni de ultraj. Dispozițiile noi reglementării prevăd în mod explicit faptul că polițistul poate accesa dreptul indiferent dacă se află ori s-a aflat în una dintre situațiile premisă, astfel că, în lipsa unei dispoziții tranzitorii exprese, se poate înțelege că polițiștii care nu au îndeplinit condiția prevăzută de OMAI nr.9/2009, descrisă mai sus, ar fi repuși în dreptul de a solicita decontarea potrivit noii reglementări, în termenul de decădere de 3 ani de la efectuarea cheltuielilor, aspect ce ar veni în contradicție cu principiul neretroactivității legii civile.

III. Acordarea gradelor profesionale

Intervenția normativă privind acordarea gradelor profesionale absolventului cu

diplomă de licență al unui program de studii organizat la forma de învățământ cu frecvență în cadrul Academiei de Poliție «Alexandru Ioan Cuza» a Ministerului Afacerilor Interne în funcție de vechimea în structurile Ministerului Afacerilor Interne este motivată de necesitatea reevaluării cadrului legislativ pentru punerea în acord a acestuia cu reținerile din Decizia Curții Constituționale nr. 298/2021.

IV. Cercetarea disciplinară

Intervențiile legislative au la bază necesitatea punerii în acord a cadrului normativ în vigoare cu reținerile din Deciziile Curții Constituționale nr. 833/2020, nr. 789/2021 și nr. 88/2023, vizând totodată adaptarea unor norme actualmente în vigoare, astfel încât să corespundă noilor repere privind constituționalitatea dispozițiilor legale, și au ca obiect:

- ✓ instituirea posibilității aplicării măsurii „atenționării”, ca măsură administrativă cu rol preventiv;
- ✓ stabilirea unui mecanism care să nu aducă atingere posibilității de modificare a raporturilor de serviciu ale polițistului în perioada cercetării disciplinare, cu instituirea cadrului normativ care să permită continuarea cercetării disciplinare la noua unitate;
- ✓ actualizarea terminologiei utilizate pentru desemnarea elementelor salariale care constituie baza de referință a aplicării sancțiunii disciplinare prevăzute la art. 58 alin. (1) lit. b) din *Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare*, în contextul în care aceasta a fost modificată succesiv începând cu data de 1 ianuarie 2010 și până în prezent, potrivit dispozițiilor legale care au reglementat și reglementează în prezent salarizarea personalului plătit din fonduri public;
- ✓ abrogarea dispozițiilor privind mandatul membrilor colectivului, determinată de lipsa unui număr mare de polițiști din aceeași specialitate existentă la nivelul anumitor unități de poliție și instituirea unor norme care să vizeze, printre alte criterii de desemnare în cadrul Consiliului de disciplină, și participarea echitabilă a membrilor colectivului, prin raportare la numărul de desemnări anterioare.

V. Răspunderea materială

Cu privire la răspunderea materială a polițistului, au fost modificate și/sau introduse în Statutul polițistului o serie de dispoziții, în acord cu deciziile Curții Constituționale a României și cu nevoile instituției.

Astfel, a fost modificat art. 63, în sensul că polițistul răspunde civil și material pentru pagubele cauzate patrimoniului unității sau patrimoniului Ministerului Afacerilor Interne.

Polițistul răspunde civil pentru întreaga pagubă, calculată la data constatării acesteia, produsă cu vinovăție patrimoniului unității sau patrimoniului Ministerului Afacerilor Interne, prin acțiunile ori inacțiunile sale care nu au legătură cu atribuțiile de serviciu.

Polițistul răspunde material în limita a trei salarii lunare nete, calculate la data constatării pagubei, pentru pagubele cauzate, cu vinovăție, patrimoniului unității sau patrimoniului Ministerului Afacerilor Interne, prin acțiunile ori inacțiunile sale

desfășurate în legătură cu atribuțiile de serviciu.

Partea din paguba care depășește cuantumul imputabil prevăzut la alin. (3) se scade din evidența contabilă a unității păgubite.

În continuare, au fost introduse opt noi articole, art. 63¹ – 63⁸, în cuprinsul cărora au fost stabilite elementele de conținut al răspunderii materiale.

În acest sens, au fost prevăzute situațiile în care polițistul nu răspunde material, respectiv când pagubele au fost:

- a) cauzate prin acțiunile ori inacțiunile sale desfășurate în limitele legii;
- b) generate de riscul normal al serviciului;
- c) produse din cauze de forță majoră și caz fortuit;
- d) produse ca urmare a executării dispoziției superiorului ierarhic, caz în care este analizată angajarea răspunderii materiale a acestuia;
- e) produse în situații de legitimă apărare;
- f) produse în stare de necesitate;
- g) constatate după împlinirea unui termen de 3 ani de la data producerii lor.

Totodată, a fost prevăzută situația când paguba a fost produsă de mai mulți polițiști, atunci când cuantumul răspunderii fiecăruia se stabilește în raport cu măsura în care a contribuit la producerea ei.

De asemenea, s-a stabilit obligativitatea șefului unității care a luat la cunoștință, pe orice cale, de producerea unei eventuale pagube să dispună, în scris, de îndată, efectuarea cercetării administrative. Se propune ca procedura de efectuare a cercetării administrative, persoanele competente, termenele de efectuare, conținutul și felul documentelor necesare să fie stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

În considerarea anumitor situații constatate în practică, prin proiect se propune, cu titlu de excepție se propune ca șeful unității să dispună scăderea pagubei din evidența contabilă, când, din informațiile disponibile la momentul luării la cunoștință de producerea unei eventuale pagube, rezultă că cheltuielile de cercetare, de stabilire a răspunderii materiale și de recuperare a pagubei depășesc cuantumul acesteia.

În continuare, au fost prevăzute situațiile care pot apărea la terminarea cercetării administrative, respectiv atunci când șeful unității, pe baza acesteia, constată existența sau inexistența și cuantumul pagubei, polițistul vinovat, legătura de cauzalitate, precum și data sau perioada producerii, și dispune, după caz, recuperarea pagubei recunoscute, sesizarea instanței competente sau a organelor de urmărire penală, darea la scădere a pagubei sau clasarea.

Cu titlu de excepție, când în urma cercetării administrative se constată că paguba a fost produsă de o persoană care nu are calitatea de polițist, șeful unității dispune sesizarea instanței competente, potrivit dreptului comun, în vederea recuperării pagubei.

Pentru recuperarea pagubei recunoscute de către polițist, s-a stabilit posibilitatea să se realizeze prin acordul de plată al polițistului, exprimat în scris, care poate fi semnat în termen de maximum 30 zile de la data comunicării constatării șefului unității. Acordul de plată constituie titlu executoriu de la data semnării acestuia și conține inclusiv modalitatea de recuperare a pagubei, solicitată de către polițist, respectiv integral sau eșalonat, pe o perioadă de maximum 3 ani. În această situație nu se datorează majorări, dobânzi și penalități de întârziere, dacă polițistul efectuează plata voluntară potrivit acordului de plată.

Recuperarea pagubei nerecunoscute se realizează prin sesizarea instanței de contencios administrativ, prin raportare la faptul că obiectul acțiunii va fi reprezentat de *pretenții* derivate din modalitatea de îndeplinire a raporturilor de serviciu ale polițistului, similar soluției normative a art. 536 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, potrivit căreia „cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe.”

Tot astfel, a fost prevăzută situația în care paguba s-a produs prin fapte ce pot constitui infracțiuni, când șeful unității dispune sesizarea organelor de urmărire penală, potrivit legii.

Cu privire la darea la scădere a pagubei, aceasta se dispune de șeful unității în următoarele situații:

- a) când nu sunt îndeplinite condițiile pentru angajarea răspunderii materiale;
- b) când se constată existența unei cauze care înlătură răspunderea materială;
- c) când paguba s-a produs prin împrejurări neimputabile vreunei persoane;
- d) când după reținerea sumei în limita a trei salarii a rămas o diferență în raport cuantumul pagubei.

De asemenea, referitor la clasare, aceasta se dispune în cazul în care în urma cercetării administrative șeful unității constată că paguba nu există.

În context, s-a stabilit o particularitate a competenței în materie, respectiv faptul că cercetarea administrativă se realizează de către o comisie numită de șeful unității ierarhic superioare unității în care s-a produs eventuala pagubă sau de ministrul afacerilor interne când șeful unității în care s-a produs eventuala pagubă are legătură directă cu producerea acesteia.

Astfel, în cazul în care situațiile menționate se ivesc în cursul cercetării administrative, șeful unității înaintează, de îndată, dosarul de cercetare administrativă unității ierarhic superioare, respectiv Ministerului Afacerilor Interne, după caz, în vederea finalizării cercetării administrative. În această situație demersurile pentru obținerea unui titlu executoriu în vederea recuperării pagubei se realizează de către unitatea la nivelul căreia a fost efectuată cercetarea administrativă. Recuperarea efectivă a pagubei urmează a fi realizată în conformitate cu legislația din domeniul finanțelor publice și potrivit normelor privind organizarea și conducerea contabilității la instituțiile publice, ținând cont de înregistrarea în evidență a pagubei.

Totodată, a fost stabilită situația polițistului care a încasat sume nedatorate, care este obligat să le restituie integral; dacă a primit bunuri care nu i se cuveneau și care nu mai pot fi restituite în natură sau i-au fost prestate servicii la care nu era îndreptățit, este obligat să plătească contravaloarea lor. Dispozițiile referitoare la scăderea din evidență când suma este derizorie, acordul de plată, nedatorarea de majorări, dobânzi și penalități de întârziere, dacă polițistul efectuează plata voluntară potrivit acordului de plată și faptul recuperarea sumelor nerecunoscute se realizează prin sesizarea instanței de contencios administrativ care sunt aplicate în materia răspunderii materiale se aplică în mod corespunzător și aici, pe baza constatării efectuate de către structurile de specialitate ale unității, în condiții stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

Totodată, la art. 70 a fost introdus un nou alineat, alin. (7), pentru a stabili în mod clar competența de sesizare a instanței în situația nerespectării acordului de rămânere în activitate pe o perioadă de 10 ani de la terminarea școlii.

Astfel, recuperarea cheltuielilor, se face prin acordul părților sau prin intermediul instanței de judecată competente, de către unitatea din care polițistul și-a încetat raportul de serviciu, după efectuarea cercetării administrative, sau, în cazul elevului și al studentului, prin grija instituției de învățământ în cadrul căreia a încheiat angajamentul.

Totodată, în situația transferului, a reîncadrării sau rechemării în activitate în termen de 60 de zile de la data încetării raporturilor de serviciu, instituția la care se transferă, încadrează, recheamă preia toate drepturile și obligațiile care decurg din angajamentele încheiate aflate în derulare la data transferului, reîncadrării sau rechemării în activitate.

În vederea aplicării unitare și fără echivoc a cadrului normativ în materia răspunderii materiale, în raport de vechea și noua reglementare, au fost propuse spre reglementare norme tranzitorii.

Astfel, în cazul cercetărilor administrative nefinalizate până la data publicării Deciziei Curții Constituționale a României nr. 258 din 27 aprilie 2023 în Monitorul Oficial al României, Partea I, stabilirea răspunderii materiale a persoanelor vinovate, precum și recuperarea sumelor încasate fără drept, a contravalorii bunurilor ori a serviciilor nedatorate se fac potrivit modificărilor și completărilor aduse prin această lege.

Tot astfel, deciziile de imputare care nu sunt definitive la data publicării deciziei Curții Constituționale a României sunt nule de drept, urmând ca stabilirea răspunderii materiale a persoanelor vinovate, precum și recuperarea sumelor încasate fără drept, a contravalorii bunurilor ori a serviciilor nedatorate să se facă potrivit modificărilor și completărilor aduse prin această lege.

De asemenea, pentru asigurarea previzibilității normei a fost stabilit un termen de 90 de zile pentru emiterea normelor de nivel terțiar menționate în cuprinsul legii, respectiv ordinul ministrului afacerilor interne pentru aprobarea Procedurii de efectuare a cercetării administrative, persoanele competente, termenele de efectuare, conținutul și felul documentelor necesare și pentru stabilirea condițiilor în care se realizează constatarea efectuată de către structurile de specialitate ale unității în baza căreia se realizează restituirea sumelor încasate nedatorate.

VI. Alte modificări

În ceea ce privește probele la concursurile de ocupare a posturilor vacante, pentru claritate și aplicare unitară, s-a stabilit în mod expres faptul că înregistrarea acestora se realizează audio și video.

De asemenea, în vederea asigurării unei reglementări cuprinzătoare a situațiilor care pot să apară în privința raporturilor de serviciu ale polițistului, prin raportare la aplicarea legislației penale, s-a stabilit ca în cazul în care măsurile prevăzute la art. 27²⁵ alin. (1) lit. a) și b) din *Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare*, sunt dispuse ca urmare a reținerii, la stabilirea datei de început a suspendării se ia în calcul și durata reținerii.

Având în vedere intervențiile asupra structurii organizatorice a Ministerului Afacerilor Interne, a fost reevaluată modalitatea de stabilire a structurilor în cadrul cărora personalului îi sunt aplicabile prevederile Statutul polițistului.

	<p>VII. Modificarea și completarea Legii nr. 80/1995 privind statutul militar, vizează:</p> <ul style="list-style-type: none"> • instituirea în sarcina cadrelor militare ale Ministerului Afacerilor Interne a obligației de a se supune testării aerului expirat, în vederea stabilirii prezenței în organism a alcoolului; • instituirea în sarcina cadrelor militare ale Ministerului Afacerilor Interne a obligației de a se supune testării preliminare și recoltării mostrelor biologice în scopul stabilirii prezenței în organism a unor droguri sau substanțe psihoactive; • instituirea în sarcina cadrelor militare ale Ministerului Afacerilor Interne a obligației de a susține evaluarea comportamentului simulat, ca urmare a refuzului militarului de a se supune testării aerului expirat în vederea stabilirii prezenței în organism a alcoolului, testării preliminare sau recoltării mostrelor biologice în scopul stabilirii prezenței în organism a unor droguri sau substanțe cu efecte psihoactive ori în cazul în care printr-un certificat medical emis în rețeaua sanitară a instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională se atestă că în organismul militarului sunt prezente droguri sau substanțe cu efecte psihoactive care nu provin din medicamente administrate pe bază de prescripție medicală sau din medicamente care pot fi administrate legal fără prescripție medicală. Totodată, se prevede obligația militarului de a susține evaluarea comportamentului simulat și în situația în care, cu ocazia testării integrității profesionale, se constată că militarul supus testării a încălcat norme de etică și deontologie referitoare la atitudinea față de corupție, dar și în situația în care, cu ocazia verificărilor specifice, se constată că a încălcat norme de etică și deontologie referitoare la protecția datelor și informațiilor; • reglementarea unei noi situații de trecere în rezervă atunci când cadrul militar nu a prezentat un certificat medical emis în rețeaua sanitară a instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională care să ateste că în organismul său nu sunt prezente droguri sau substanțe cu efecte psihoactive ori că acestea provin din medicamente administrate pe bază de prescripție medicală sau din medicamente care pot fi administrate legal fără prescripție medicală, în termen de 6 luni de la data suspendării raportului de serviciu sau atunci când cadrul militar nu a susținut, din motive imputabile, evaluarea comportamentului simulat, în termen de 3 luni de la data suspendării raportului de serviciu.
<p>2.4. Alte informații</p>	
<p>Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic</p>	
<p>3.1. Descrierea generală a beneficiilor și costurilor estimate ca urmare a intrării în vigoare a actului normativ</p>	<p>Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.</p>

3.2. Impactul social	Proiectul de act normativ va avea un impact social pozitiv asupra polițiștilor și militarilor din cadrul Ministerului Afacerilor Interne prin aceea că măsurile propuse vin să eficientizeze anumite aspecte din activitatea acestora.
3.3. Impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului	Proiectul de act normativ va avea un impactul pozitiv asupra drepturilor și libertăților fundamentale ale omului din perspectiva eficientizării activității polițiștilor.
3.4. Impactul macroeconomic	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.4.1. Impactul asupra economiei și asupra principalilor indicatori macroeconomici	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.4.2. Impactul asupra mediului concurențial și domeniul ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.5. Impactul asupra mediului de afaceri	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.6. Impactul asupra mediului înconjurător	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.7. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva inovării și digitalizării	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3.8. Evaluarea costurilor și beneficiilor din perspectiva	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

dezvoltării durabile						
3.9. Alte informații						
Secțiunea a 4-a						
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv informații cu privire la cheltuieli și venituri						
- în mii lei (RON) -						
Indicatori	Anul curent 2023	Anul 2024	Anul 2025	Anul 2026	Anul 2027	Media pe cinci ani
1	2	3	4	5	6	7
4.1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
d) alte tipuri de venituri						
4.2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de						

personal (ii) bunuri și servicii						
d) alte tipuri de cheltuieli						
4.3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						
4.4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
4.5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
4.6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
4.7. Prezentarea, în cazul proiectelor de acte normative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, a următoarelor documente: a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată; b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal- bugetară.	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.					
4.8. Alte informații	Prin proiectul de act normativ se propune instituirea unui plafon pentru cheltuielile reprezentând suportarea de către unitate a sumelor necesare asigurării asistenței juridice a polițistului pentru fapte săvârșite de acesta în exercitarea, potrivit legii, a atribuțiilor de serviciu. Această plafonare vizează în principal necesitatea respectării principiului sustenabilității utilizării fondurilor publice prin abordarea					

	unei conduite corespunzătoare, prudente, în ceea ce privește alocările bugetare pentru această natură de cheltuieli, urmând ca fondurile să fie asigurate cu încadrarea în limitele anuale de cheltuieli aprobate Ministerului Afacerilor Interne prin legile bugetare.
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare	
5.1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ.	a) Proiectul de act normativ modifică și completează Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare și Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare.
5.2. Impactul asupra legislației în domeniul achizițiilor publice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.3. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația UE (în cazul proiectelor ce transpun sau asigură aplicarea unor prevederi de drept UE).	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.3.1. Măsuri normative necesare transunerii directivelor UE	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.3.2. Măsuri normative necesare aplicării actelor legislative UE	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente asumate	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5.6. Alte informații	
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
6.1. Informații privind neaplicarea procedurii de participare la elaborarea actelor normative	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.

6.2. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6.3. Informații despre consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6.4. Informații privind puncte de vedere/opinii emise de organisme consultative constituite prin acte normative	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6.5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Avizul Consiliului Legislativ nr._____ Avizul Consiliului Economic și Social nr._____.
6.6. Alte informații	Proiectul de act normativ necesită avizul Consiliului Superior al Magistraturii în considerarea dispozițiilor referitoare la competența instanțelor de judecată
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
7.1. Informarea societății civile cu privire la elaborarea proiectului de act normativ	
7.2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
7.3. Alte informații.	
Secțiunea a 8-a Măsuri privind implementarea, monitorizarea și evaluarea proiectului de act normativ	
8.1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
8.2. Alte informații	

În considerarea celor prezentate, a fost elaborat *proiectul Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului și a Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare*, pe care îl supunem Guvernului spre adoptare.

**VICEPRIM-MINISTRU,
MINISTRUL AFACERILOR INTERNE**

MARIAN-CĂTĂLIN PREDOIU

AVIZAT

VICEPRIM-MINISTRU

**MINISTRUL MUNCII ȘI
SOLIDARITĂȚII SOCIALE**

MARIAN NEACȘU

SIMONA BUCURA-OPRESCU

MINISTRUL APĂRĂRII NAȚIONALE

MINISTRUL EDUCAȚIEI

ANGEL TÎLVĂR

LIGIA DECA

MINISTRUL SĂNĂTĂȚII

**DIRECTORUL SERVICIULUI ROMÂN DE
INFORMAȚII**

ALEXANDRU RAFILA

MINISTRUL FINANȚELOR

MINISTRUL JUSTIȚIEI

MARCEL-IOAN BOLOȘ

ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU